

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2540

SPRAWOZDANIE

KOMISJI KULTURY, DZIEDZICTWA NARODOWEGO I ŚRODKÓW PRZEKAZU

**o poselskim projekcie uchwały w sprawie
upamiętnienia bohaterów wydarzeń Czerwca
1976 roku w Radomiu, Płocku i Ursusie (druk
nr 2417)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierował w dniu 14 kwietnia 2026 r. powyższy projekt uchwały do Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu do pierwszego czytania.

Komisja Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu uchwały na posiedzeniu w dniu 12 maja 2026 r.

wnosi:

Wysoki Sejm podjąć raczy załączony projekt uchwały.

Warszawa, dnia 12 maja 2026 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący Komisji

(-) Elżbieta Gapińska

(-) Piotr Adamowicz

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia ... 2026 r.

w sprawie upamiętnienia bohaterów Czerwca '76
w Radomiu, Płocku i Ursusie

W dniach 24 i 25 czerwca 1976 roku władze PRL ogłosiły drastyczne podwyżki cen żywności, przekraczające niekiedy 100 %, przy jednoczesnym wprowadzeniu niesprawiedliwych mechanizmów rekompensat. Decyzja ta wywołała falę sprzeciwu w całym kraju. Szczególnie doniosłe znaczenie miały wydarzenia w Radomiu, Płocku i Ursusie.

W Radomiu tysiące robotników z kilkudziesięciu zakładów pracy oraz mieszkańcy miasta zgromadzili się przed siedzibą Komitetu Wojewódzkiego PZPR, domagając się natychmiastowego wycofania podwyżek. Protest został brutalnie stłumiony przez oddziały ZOMO. Uczestników bito, aresztowano i poddawano represjom, w tym tzw. ścieżkom zdrowia. Władze PRL nazwały protestujących warchołami. Wielu z nich skazano w procesach pokazowych i pozbawiono pracy, a samo miasto napiętnowano propagandowo jako miasto z wyrokiem.

W Płocku protest rozpoczął się w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych. Strajkujący robotnicy nie mogli uzyskać decyzji o cofnięciu podwyżek, więc przeszli pod gmach Komitetu Wojewódzkiego PZPR, gdzie zgromadziło się kilka tysięcy osób. Demonstracja wieczorem została rozpedzona przez ZOMO. Aresztowanych, m.in. pracowników Fabryki Maszyn Żniwnych, sądzono w przyspieszonym trybie, a wobec wielu zastosowano zwolnienia dyscyplinarne i inne formy represji.

W Ursusie robotnicy Zakładów Mechanicznych „Ursus” podjęli protest, który – podobnie jak w Radomiu i Płocku – był wyrazem sprzeciwu wobec drastycznych podwyżek cen oraz autorytarnego systemu władzy. 25 czerwca 1976 roku robotnicy przerwali pracę i wyszli na ulice, kierując się w stronę torów kolejowych. W proteście zablokowali linię kolejową Warszawa – Łódź, co było dramatycznym i widocznym w całym kraju aktem sprzeciwu. Demonstracja została brutalnie spacyfikowana przez siły milicji, w tym ZOMO. Uczestników bito, zatrzymywano i poddawano represjom. Wielu robotników zwolniono z

pracy, a część skazano w procesach pokazowych. Konsekwencją komunistycznych prześladowań było kilka ofiar śmiertelnych.

Wydarzenia w Radomiu, Płocku i Ursusie miały początkowo charakter ekonomiczny, lecz szybko nabrały wymiaru politycznego i stały się wyrazem walki o godność, prawa pracownicze i wolność.

Czerwiec '76 zmusił władze PRL do wycofania się z podwyżek cen. Jednak jeszcze ważniejszym skutkiem tych wydarzeń było powstanie środowisk solidarności społecznej. Represje wobec robotników doprowadziły do powołania Komitetu Obrony Robotników, który niósł pomoc prześladowanym i stał się zalążkiem opozycji demokratycznej w Polsce.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej składa hołd uczestnikom Czerwca '76 oraz podkreśla, że wszyscy, którzy w tamtym czasie mieli odwagę sprzeciwić się niesprawiedliwości, walczyli o wolność i przyczynili się do zwycięstwa wolności w roku 1989 i zbudowania niepodległej Trzeciej Rzeczypospolitej Polskiej.